

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Перець Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини одинадцятої статті 284, абзацу першого частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
10 липня 2024 року
№ 129-1(І)/2024

Справа № 3-116/2024(242/24)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісник Віктор Павлович (голова засідання),
Кичун Віктор Іванович,
Філюк Петро Тодосьович (доповідач),

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Перець Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини одинадцятої статті 284, абзацу першого частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Перець Наталія Миколаївна звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) частину одинадцяту статті 284, абзац перший

частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних положень Кодексу:

– „ухвала суду про закриття кримінального провадження може бути оскаржена в апеляційному порядку“ (частина одинадцята статті 284);

– „ухвали, постановлені під час судового провадження в суді першої інстанції до ухвалення судових рішень, передбачених частиною першою цієї статті, окремому оскарженню не підлягають, крім випадків, визначених цим Кодексом. Заперечення проти таких ухвал можуть бути включені до апеляційної скарги на судові рішення, передбачене частиною першою цієї статті“ (абзац перший частини другої статті 392).

Автор клопотання зазначає, що частина одинадцята статті 284, абзац перший частини другої статті 392 Кодексу не відповідають частині першій статті 8, частині першій статті 55, пунктам 1, 3, 8 частини другої статті 129 Конституції України в частині „неможливості оскарження в апеляційному порядку ухвал суду першої інстанції, якими відмовлено у закритті кримінального провадження“, оскільки „нормами КПК України не передбачена можливість окремого апеляційного оскарження ухвали суду про відмову у задоволенні клопотання про закриття кримінального провадження до ухвалення остаточного рішення за наслідками судового розгляду в суді першої інстанції“.

Аргументуючи власні твердження, Перець Н.М. посилається на Конституцію України, Кодекс, міжнародні акти, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, конституційних судів іноземних країн, судів системи судоустрою України, а також на судові рішення в її справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Перець Н.М. щодо невідповідності Конституції України частини одинадцятої статті 284, абзацу першого частини другої статті 392 Кодексу зводиться до висловлення незгоди із застосуванням оспорюваних положень Кодексу в остаточному судовому рішенні в її справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності.

Крім того, Конституційний Суд України у своїх актах зазначав, що відповідно до змісту Конституції України та Закону України „Про Конституційний Суд України“ питання внесення змін до нормативних актів, заповнення прогалин, усунення суперечностей і колізій між законами та іншими нормативними актами не є компетенцією Конституційного Суду України (абзац другий підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 27 червня 2023 року № 12-уп/2023).

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині

згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 8, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Перець Наталії Миколаївни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини одинадцятої статті 284, абзацу першого частини другої статті 392 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

